

št. 26/27, marec/april 2019

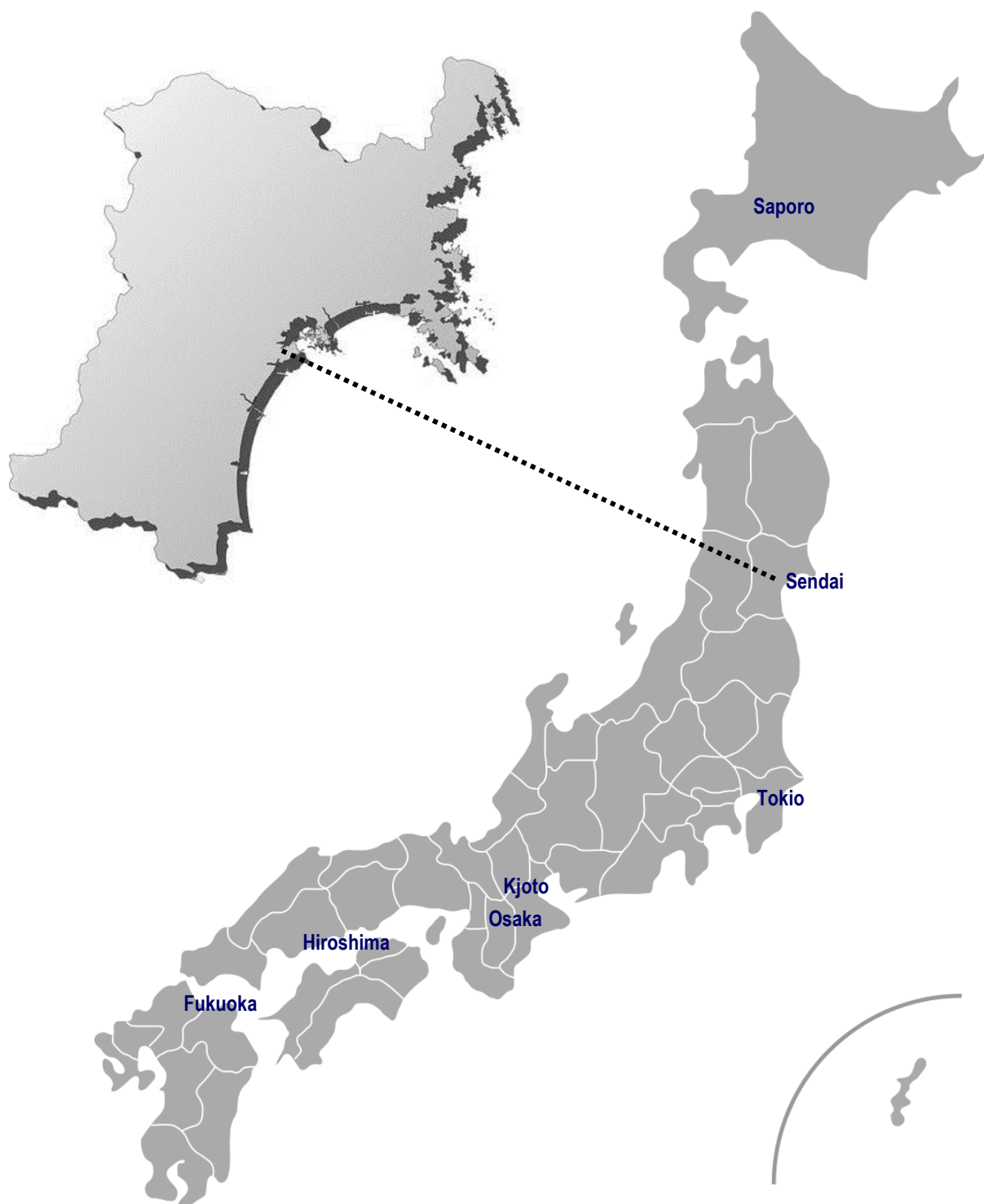
Življenje na Japonskem

MIYAGI

Zemljepisna širina: 38° 16' 5.6" S
Zemljepisna dolžina: 140° 52' 9.9" V

Oddaljenost od Tokia (Sendai): 304 km (zračna razdalja)

ZGO
DO
VI
NA

MASAMUNE DATE

Masamune Date (1567–1636), poznan tudi kot Dokuganryū («enooki zmaj iz severa»), je bil izjemen strateg in voditelj, neustrašen bojevnik in ustanovitelj mesta Sendai. Med samuraji je užival veliko spoštovanje, imel je ugled zvestega, pravičnega in sposobnega, a neizprosnega vodje, ter agresivnega in ambicioznega fevdalnega gospodarja. Masamune je bil sin gospodarja Mutsu (v današnji prefekturi Yamagata), vendar ga je mati označila kot ne vrednega voditi klan po tem, ko si je dal odstraniti desno oko, na katerega zaradi bolezni v otroštvu ni več videl. Ker je kot nasledniku klana Date bila bolj naklonjena Masamunejevemu mlajšemu bratu in Masamuneja celo poskusila zastrupiti, je Masamune ubil svojega brata in s tem ohranil moč in življenje. Ni dovolil, da bi ga njegova hiba ovirala, prav tako kot ga ni ustavilo to, da je bil dodeljen v oddaljeno provinco. Ni se bal smrti ne na bojišču in ne ko so ga zaradi nasprotovanja privedli pred Hideyoshija Toyotomija. Velikokrat je upodobljen z mečem in prevezo nad očesom. Imel je ženo, 16 otrok in 7 konkubin.

Po očetovi upokojitvi je prevzel vodenje klana Date in krepil svojo nadvlado z osvajanjem vedno novih ozemelj. Sosednji klan Hatakeyama ga je želel zaustaviti tako, da je prosil njegovega očeta, naj nadzira in omeji vojaške pohode svojega sina, a ker nekdanji vladar tega ni bil zmožen narediti, ga je klan Hatakeyama ugrabil. Masamune je dohitel ugrabitelje, ko so bili še na poti, in po navodilih očeta, umoril celotno delegacijo sosednjega klana, čeprav je to pomenilo smrt očeta. Masamune se je za smrt očeta nadalje maščeval tako, da je naročil preganjanje, mučenje in poboj družin ugrabiteljev.

Masamune se je leta 1590 upiral ukazu voditelja Japonske Hideyoshija Toyotomija, ki je pozval k udeležbi v obleganju mesta Odawara, in ga s tem ujezil, vendar se je nato dokazal v bitkah v Koreji, za kar je bil nagraden z ozemljem v Iwadeyami (v današnji prefekturi Miyagi). Masamune je ostal na tem območju trinajst let in ga razvil v uspešno ekonomsko-politično središče, majhno ribiško vas Sendai pa v veliko in ekonomsko močno mesto. Po smrti Hideyoshija Toyotomija je Masamune postal zvest leyasu Tokugawi, ki mu je dodelil fevdalno upravno območje Sendai. Ko se je boril proti klanu Uesugi na severu, je leyasu z Masamunejevo pomočjo premagal nasprotnika v bitki pri Sekigahari leta 1600. Po bitki so se Masamune in njegovih 52.000 samurajev z družinami preselili iz Iwadeyame v vasio Sendai. Ieyasu mu je dovolil, da zgradi grad na vulkanu Aoba. Spremenil je zapis imena mesta v japonščini in načrtoval ulice v obliki mreže, kar se je ohranilo še do danes. Zavzemal se je tudi za mnoge izboljšave v pokrajini, za namen predstavitev lepote regije Tōhoku kot turistične destinacije. Tōhoku se je še nadaljnjih 270 let ostalo območje turizma, trgovine in blaginje. Skupek manjših otokov Matsushima je zaradi lepote in spokojnosti opeval celo znani haiku pesnik Bashō Matsuo.

Replika ladje Date Maru

Masamune je poznan po tem, da je na svoje območje privabljal tujce, poleg tega pa je bil naklonjen krščanskim misijonarjem in trgovcem in jim dovolil pridiganje in pokristjanjevanje ter celo poskrbel za izpustitev misijonarja očeta Sotela iz rok leyasuja Tokugawe. Leta 1615 je za namen vzpostavitve diplomatskih odnosov financiral odpravo k papežu v Rim, kar dokazuje njegovo odprto miselnost, kljub temu, da naj bi ga vsaj delno motivirala želja po tehnologijah iz Zahoda. Za odpravo je naročil izdelavo ladje Date Maru ali San Juan Bautista po vzoru evropskih ladjedelniških tehnik. Odpravo so sestavljali njegov zvesti podanik Tsunenaga Hasekura, oče Sotelo in 180 članov odprave, potovali pa so preko Filipinov, Mehike in Španije, do Rima. Vsaj pet članov odprave je v izogib preganjanjem na Japonskem ostalo v španskem mestu Coria in še danes tam živi 600 njihovih potomcev, ki nosijo priimek Japón (Japonska). Ko je vlada Tokugawa prepovedala krščanstvo, je moral tudi Masamune dovoliti preganjanje na njegovem ozemlju, čeprav naj bi bila Irohahime, njegova najstarejša hči, kristjanka.

MUSUBIMARU

Musubimaru je turistična maskota prefekture Miyagi. Musubimaru v japonščini pomeni riževa kroglica. Riž je pomemben pridelek v prefekturi Miyagi in zato glavo maskote predstavlja ravno riževa kroglica. Oklep, ki ga nosi, pa je prav takšen kot oklep lokalnega junaka Masamuneja. Na glavi nosi simbol mlade lune, ki je njegov zaščitni znak.

VELIKI VZHODNO JAPONSKI POTRES

11. marca 2011 se je na japonskem zgodil potres nezaslišanih razsežnosti (t.i. veliki vzhodno japonski potres). Potres je sprožil velikanski cunami, kateremu pripisujemo večino od 15.000 smrtnih žrtev, več kot 2.500 ljudi pa še vedno pogrešajo. Samo prefektura Miyagi beleži več kot 9.000 smrtnih žrtev in preko 1.200 pogrešanih.

Veliko škodo je utrpelo ribištvo. Miyagi je denimo največji ponudnik semen ostrig, zato je razdejnanje infrastrukture za gojenje ostrig, uničenje objektov in plovil vplivalo na ponudnike po vsej državi, obnova in ponovni zagon dejavnosti pa predstavljala velik izziv. Mnoge skupnosti ob obali Sanriku še vedno prebivajo v začasnih bivališčih, pri čemer prednostno gradijo bivalne komplekse in obnavljajo osnovno infrastrukturo kot so ceste, zdravstvene ustanove in vladne službe. V mestu Onagawa so v zadnjih letih dokončali nekaj ključnih projektov, vključno z izgradnjo infrastrukture za led in hlajenje, zato so aprila 2017 lahko ponovno vzpostavili regijsko grosistično ribjo tržnico. Za to je zaslužen tudi porast ribolova, saj so leta 2016 končno lahko zagotovili dovolj plovil za ribiško floto in sedaj dosegajo 80 % ulova kot so ga beležili pred cunami. Po pričevanjih Urada za obnovo lokalne industrije, naj bi lokalni ribiči na lastno pobudo poskrbeli za čiščenje in popravilo pristaniške infrastrukture, kar je olajšalo obnovo in pospešilo končanje obnovitvenih projektov. Kljub temu, da so bili pristanišče in ostala infrastruktura obnovljeni, ima mesto, ki je utrpelo največjo škodo, najvišjo stopnjo depopulacije v državi, saj je število prebivalstva v letih 2010–2015 padlo za 40 %. Vztrajni ljudje, ki delajo na področju komercialnega ribolova, bodo tisti, ki bodo skupnost ponovno postavili na noge, zato se tudi v mestu Onagawa trudijo privabiti novo delovno silo za delo v ribiški industriji. Leta 2014 so mladi ribiči iz Onagawe, Ishinomakija in ostalih skupnosti ob obali Sanriku ustanovili kooperativo *Fisherman Japan* (»japonski ribiči«), s sedežem v Ishinomakiju. Mlade ribiče privabljajo tako, da so ribištvo prestrukturirali v privlačno in inovativno panogo, ki nudi dobra plačila. 40 članov kooperative se ukvarja z direktno prodajo izdelkov, organizacijo dogodkov in usposabljanj. Večina članov je starejših (60–80 let), zato še bolj verjamejo v pomen prenosa znanja na mlajše generacije in preureditev ribiške industrije.

Uprava prefekture Miyagi se prav tako trudi za obnovo, in sicer preko projekta »obnovitvenega turizma«, v sklopu katerega vodiči z obiskovalci delijo svoje izkušnje, predstavijo trenutni napredek obnove in skupaj obišejo začasna nakupovalna okrožja v obalnih regijah. Hkrati izkusijo še vse, kar regija ponuja, od lokalne kulinarike, narave do termalnih izvirov. Želeli bi tudi privabiti več tujih obiskovalcev, zato se povezujejo z različnimi regionalnimi turističnimi organizacijami in celotno Tōhoku regijo ter upajo, da bodo tako lahko odpravili stigmo, ki je bila posledica naravne katastrofe ob velikem vzhodno japonskem potresu leta 2011.

KUL

TU

RA

KOKESHI

Lutke *kokeshi*, ki jih izdelujejo v okolici mest Sendai in Shiraishi, so del obrtniške tradicije prefekture Miyagi. Leta 1981 so bile uvrščene med japonske tradicionalne obrti in omejili njihovo proizvodnjo. Glede na območje, v katerem so izdelane, se ločijo na pet različnih vrst izmed katerih naj bi bila vrsta *Tōgatsuta* najstarejša. Imajo zelo preprosto obliko, ki je sestavljena iz glave in trupa. Posebnost izdelave lutk *kokeshi* v prefekturi Miyagi je, da jo od začetka do konca oblikuje en sam obrtnik. Izdelane so iz drenovega lesa ali lesa navadne vinike, ki ga takoj olupijo in sušijo tudi do pol leta. Vsaka lutka je tudi unikat, saj obrtnik za vsako izriše drugačne poteze in vzorce na trupu.

FESTIVAL TANABATA

Festival Tanabata se v Sendaiju, za razliko od preostale Japonske, praznuje med 6. in 8. avgustom. Festival ima dolgoletno tradicijo, ki naj bi segala že v čas Data Masamuneja, prvega fevdalnega vladarja klana Date. Čeprav je v obdobju festivala celo mesto okrašeno, so največja atrakcija nakupovalna središča, ki so okrašena z bambusovimi vejami, na katere so privezani listki z voščili in željami, papirnatimi kimoni, ki odganjajo bolezen in nesreče, mrežami za dober pridelek, žerjavi za dolgo življenje, zdrave in varnost, torbicami za uspešno dejavnost ter s 3 do 5 metrov dolgimi pisanimi prapori, ki so jih izdelali lastniki trgovin. Poleg okrašenih nakupovalnih središč se po mestu vrstijo stojnice s hrano, glasbene in plesne predstave ter, seveda, ognjemeti na bregu reke Hirosegawa.

JOZENJI STREET JAZZ FESTIVAL

Vsako leto priredijo v Sendaiju jazzovski festival, ki se je prvič pojavil na ulici Jozenji, od koder tudi ime, in se s časom in vedno več udeleženci razširil čez celo mesto. Letos je festival na sporedu med 7. in 8. septembrom. Festivala se udeleži okoli 700 skupin ter poleg odrov se po ulicah in parkih vrstijo še številne stojnice s hrano in pijačo. Čeprav se festival imenuje Jozenji Jazz Festival, skupine in posamezni glasbeniki ne igrajo le jazzja, vendar je na voljo obiskovalcem cela kopica glasbenih vrst.

MUZEJ UMETNOSTI MIYAGI

V Muzeju umetnosti Miyagi, ki je svoja vrata odprl novembra 1981, so zbrane japonske umetnine, slike v oljni tehniki, grafike, kipi, ilustracije za otroške knjige in umetnostni izdelki od obdobja Meiji (1868–1912) do danes. Nekatere izmed teh umetnin so povezane s prefekturo Miyagi in regijo Tōhoku. V muzeju so zbrana tudi umetniška dela z Zahoda, med drugim dela Wassilyja Kandinskyja in Paula Kleeja. Muzej želi spodbujati »odprtost«, ne samo za občudovanje umetnin, ampak tudi za spoznavanje umetnosti preko mnogih interaktivnih aktivnosti. S tem namenom muzej gosti delavnice za vse tiste, ki želijo risati, odtiskovati grafike, oblikovati glino, klesati kamen, itd. Udeleženci imajo na razpolago pripomočke za obdelavo lesa, kovin in gline, pomoč pa jim nudi osebje muzeja.

ISHINOMORI MANGA MUZEJ

Ishinomori manga muzej je umetniški muzej v mestu Ishinomaki, posvečen domačinu in manga umetniku Shotaru Ishinomoriju (1938–1998). Ishinomori je bil umetnik, ki je ustvaril več deset popularnih serij mang, med njimi tudi *Cyborg 009* in *Kamen Rider*. Njegova dela temeljijo na zvrsti močnih čuvajev, ki se transformirajo. Še danes snemajo nove priredbe njegovih serij za televizijo in film. Nekatere njegove kreacije krasijo tudi ulice mesta Ishinomaki, med njimi mnogi kipi, ki upodabljajo like iz njegovih mang, umetnine pa krasijo tudi mestne vlake in zgradbe na »Manga otoku«, ki je kamp letovišče na bližnjem otoku Tashiro.

Svet Ishinomorija je v muzeju mogoče spoznati skozi prikaz njegovih dragocenih originalnih risb, zbirk stripov, kipcev in umetnin po vzoru njegovih številnih manga serij. Muzej ponuja tudi reprodukcijo njegovih del v 3D obliki, poznejše različice mask junaka *Kamen Rider*, v katerega se je mogoče tudi preobleči in mnoge druge aktivnosti. Manga muzej ima moderno, jajčasto obliko in se nahaja na otoku ob izlivu reke Kyukitakami. Večina muzejske zbirke je bila uničena v cunamiju leta 2011, vendar je konstrukcija zgradbe prestala naravno katastrofo skoraj nedotaknjena. Muzej so po dolgotrajni obnovi ponovno odprli marca 2013.

ZNANOST

UNIVERZA TŌHOKU

Univerza Tōhoku je bila ustanovljena leta 1907 in stoji na območju nekdanjega gradu fevdalnega gospoda Masamuneja Dateja. Leta 1911 je na mesto prvega predsednika nastopil namestnik ministra za izobraževanje Masataro Sawayanagi, ki je zagovarjal združevanje izobraževanja z akademskim raziskovanjem in nasprotoval diskriminaciji glede na spol ali družbeni status. Dve leti kasneje je Univerza Tōhoku postala prva univerza na Japonskem, ki je vpisovala ženske. Univerzo sestavljajo štiri kampusi, 10 fakultet in 15 podiplomskih šol, imajo pa tudi 6 raziskovalnih inštitutov. Izmed 18.500 študentov je dobrih 2.000 mednarodnih študentov iz triindevetdesetih držav. Univerza je podpisala partnerski sporazum tudi z Univerzo v Ljubljani (na področju strojništva) in z Inštitutom Jožefa Štefana. Po velikem vzhodno japonskem potresu leta 2011 si univerza skozi razvoj tehnologij prizadeva za obnovo regije. Izpeljali so preko 100 obnovitvenih projektov. Junija 2017 je japonska vlada razglasila Univerzo Tōhoku za eno izmed treh najboljših japonskih izobraževalnih institucij, poleg Univerze v Tokiu in Kjotske Univerze.

Leta 1983 je na Univerzi Tōhoku iz področja elektrotehnike diplomiral Koichi Tanaka, ki je bil skupaj z Johnom Bennetom Fennom in Kurtom Wüthrichom dobitnik Nobelove nagrade za kemijo leta 2002. Rodil se je leta 1959 v Toyami, po končanem dodiplomskem študiju pa se je zaposlil pri korporaciji Shimadzu v Kjotu, ki se ukvarja z razvojem analitičnih in merilnih inštrumentov, medicinskih sistemov in opreme za strojno mehanizacijo ter letal. Med prejemnike Nobelove nagrade se je uvrstil zaradi razvoja nove metode za identifikacijo in strukturno analizo bioloških makromolekul. Tanaka je dvanajsti Japonec, ki je prejel to prestižno nagrado, vendar prvi brez doktorata ali magisterija. Prejel je tudi visoko odlikovanje cesarja za svoje zasluge. V korporaciji Shimadzu trenutno zaseda mesto generalnega direktorja lastnega raziskovalnega laboratorija za masno spektrometrijo.

GOSPODARSTVO

Pridelovanje bombaža na Japonskem ni pogosta dejavnost, kar dokazuje tudi podatek, da je 80% bombaža uvoženega. Plantaže bombaža v prefekturi Miyagi so zasadili po tem, ko je cunami leta 2011 povzročil hudo zasolitev rodovitnih območij Arahama in Natori, kjer so gojili riž. Okoli 180 kmetij je bilo v katastrofi porušeni, uničeni pa so bili tudi namakalni sistemi na riževih plantažah. Ker je za obnovo namakalnih sistemov potreben čas in ker riž ne uspeva v slani zemlji, so se odločili, da v sklopu iniciative »*Tohoku cotton project*« posadijo bombaž, ki uspeva tudi ob večjem deležu soli v zemlji, in tako ponovno zaženejo kmetijstvo v regiji. Že v enem letu po katastrofi so uspeli obnoviti 70 % obdelovalnih površin, naslednje leto pa so uspeli posaditi tudi riž. Namen projekta ni samo ohranitev obdelovalnih površin, ampak tudi ustvarjanje novih delovnih mest na področju predelave bombaža za tekstilno industrijo, pri čemer z nakupom surovine za svoje izdelke projekt podpirajo podjetja, kot so Japan airlines, Lee Jeans in veriga nakupovalnih centrov Takashimaya.

TRŽNICA PRISTANIŠČA YURIAGE

Obala prefekture Miyagi je eno najbolj bogatih ribolovnih območij, saj se tam srečujeta topli in mrzli tok. Priljubljena turistična točka ob obali je jutranja tržnica v pristanišču Yuriage v mestu Natori. Tržnica je od nekdaj imela pomembno vlogo, vendar je bilo po pustošenju cunamija leta 2011 potrebnega veliko truda in novih idej, da so ponovno vzpostavili nekdanjo tržnico in njen pomen za regijo. Ob nedeljah in praznikih se odpre že ob 6. uri zjutraj in trgovci na več kot petdesetih stojnicah ponujajo pester izbor svežih rib in morskih sadežev, pa tudi sadje in zelenjavo. Poleg nakupa si je na stojnicah mogoče privoščiti različne jedi, najbolj priljubljene so vroča skleda Seri, kuhani cmočki in školjke na žaru. Med ponudniki je velika tekmovalnost, zato so tudi cene ugodne. Da bi ponovno oživili jutranjo tržnico so dodali mnoge novosti, kot so dražba izdelkov, na kateri lahko sodeluje kdorkoli, glasba v živo in možnost uporabe skupnih žarov. Tržnico vsak dan obiše tudi do 20.000 ljudi.

OLIMPIJSKE IGRE

STADION HITOMEBORE

Stadion Hitomebore se nahaja v mestu Rifu v prefekturi Miyagi, ki je od Tokia oddaljena 300 km, to je 90 minut s hitrim vlakom *Tōbei*. Stadion bo v letu 2020 gostoval nogometne tekme tokijskih olimpijskih iger. Leta 2002 je že gostoval tri tekme svetovnega prvenstva v nogometu ter leta 2012 šest tekem ženskega svetovnega prvenstva v nogometu. Zmogljivost stadiona je 49.133 sedežev in ima poleg nogometnega igrišča tudi številna igrišča za badminton, košarko, tenis ter bazene. Streha stadiona, ki pokriva del tribun, je v obliki mlade lune in spominja na šlem fevdalnih vladarjev klana Date, ki so v preteklosti vladali na območju sedanje prefekture Miyagi.

TURIZEM

Na severnem delu otoka Honshū, v središču regije Tōhoku, se nahaja prefektura Miyagi. Njeno glavno mesto, ki premore več kot milijon prebivalcev, se imenuje Sendai in leži v enem bolj barvitih zalivov na Japonskem. Vzhodni del prefektуре obdaja Tihi ocean, na zahodu pa se nahajajo vrhovi Zaō, Funagata, in Kurikoma. Turizem se je na tem predelu Japonske začel razvijati že zelo zgodaj, zahvaljujoč svojim naravnim danostim, kot so neokrnjena narava, bližina morja, več kot tristo termalnih vrelcev, bogata zgodovina in lokalna kultura. Pokrajina je idealna za športe na odprtem, na primer gornišstvo, kolesarjenje in kajakaštvo.

PARK CVETOČIH ČEŠENJ *HITOME SENBON ZAKURA*

Park, ki so mu nadeli ime »Tisoč češnjevih cvetov pred vašimi očmi«, vsako leto aprila obišče več sto tisoč obiskovalcev željnih tega lepega naravnega pomladnega spektakla cvetočih češnjevih dreves. V parku je posajenih okoli 1200 češnjevih dreves različnih sort češnje. Drevesa se razprostirajo na osmih kilometrih brežine reke Shiroishi, ki teče preko mesta Ogawara. Od Sendaija je mesto oddaljeno le slabih 30 minut vožnje z vlakom.

TEMPELJ ZUIGANJI

Leta 828 je dal menih Jikaku Taishi na pacifiški obali, v zalivu Matsushima, severno od mesta Sendai zgraditi manjše tempeljsko zatočišče Zuiganji.

Ker je lokalni fevdalni gospod Date Masamune občudoval razglede otočja in zaliva Matsushima, je za svoj družinski tempelj določil prav ta tempelj. Leta 1609 je bil tempelj, ki ga je dal ponovno zgraditi v skladu z najsodobnejšimi tehnikami tistega časa, dokončan. Les za gradnjo in obrtnike je pripeljal iz Kjota, takratne japonske prestolnice. Za notranji dekor je uporabil zlate lističe in natančno izrezljane vzorce iz lesa.

Glavna dvorana *Hondō* velja za državni zaklad. Po obsežnih restavracijskih delih so jo ponovno odprli za javnost leta 2016. V tempeljskem muzeju je na ogled tudi originalni samurajski oklep samega Masamuneja.

ZALIV MATSUSHIMA

Lepote zaliva Matsushima in razgled na dvesto šestdeset otočkov prekritih z gozdovi borovcev, so očarali tudi plodnega japonskega avtorja haikujev Matusa Basha. Ta je videne naravne lepote Matsushime poskušal vedno znova upesniti a, kot je sam omenil, mu ni nikoli prav uspelo. Otoke, ki so dolgo veljali za svete kraje, preraščajo gozdovi črnih in rdečih borovcev. Ti so nekoč nudili zatočišče romarjem, pretežno budistične religije. Ravno tu, na obali zaliva, se nahaja prelepi tempelj Zuiganji.

Do Matsushime pelje iz Tokia hitri vlak šinkansen, ki vas do tja pripelje v slabi uri in pol. Pravijo, da je že sam sprehod po zalivu vreden te vožnje. Pot po zalivu vas bo vodila do starega razglednega stolpa, čigar gradnja spominja na kakšen starodavni grad. Lahko pa se vkrcate na eno izmed turističnih ladjic in si z morja ogledate zaliv in njegove otoke.

VINTGAR NARUKO

Vintgar Naruko se nahaja v mestu Osaki. Širši množici je poznan po lepih gozdovih, barvitih jesenskih razgledi na listavce in po številnih termalnih izviroh onsen. Vintgar leži med termami Nakayamadaira Onsen in Naruko Onsen, današnjo obliko pa mu je dala reka Oya, ki je ustvarila tudi sto metrov visoka pobočja vintgarja. Zaradi poškodb, ki jih je vintgar utrpel v času rušilnega potresa leta 2011, so nekatere sprehajalne poti še danes zaprte.

ZALIV MATSUSHIMA

Lepote zaliva Matsushima in razgled na dvesto šestdeset otočkov prekritih z gozdovi borovcev, so očarali tudi plodnega japonskega avtorja haikujev Matusa Basha. Ta je videne naravne lepote Matsushime poskušal vedno znova upesniti a, kot je sam omenil, mu ni nikoli prav uspelo. Otoke, ki so dolgo veljali za svete kraje, preraščajo gozdovi črnih in rdečih borovcev. Ti so nekoč nudili zatočišče romarjem, pretežno budistične religije. Ravno tu, na obali zaliva, se nahaja prelepi tempelj Zuiganji.

Do Matsushime pelje iz Tokia hitri vlak šinkansen, ki vas do tja pripelje v slabi uri in pol. Pravijo, da je že sam sprehod po zalivu vreden te vožnje. Pot po zalivu vas bo vodila do starega razglednega stolpa, čigar gradnja spominja na nekakšen starodavni grad. Lahko pa se vkrcate na eno izmed turističnih ladjic in si z morja ogledate zaliv in njegove otoke.

KROŽNA AVTOBUSNA PROGA MESTA SENDAI

Do glavnih turističnih znamenitosti mesta Sendai, ki je velja za gospodarsko središče te regije, se lahko peljete z rdeče obarvanim turističnim avtobusom, ki vozi po krožni progi po središču mesta. Za vožnjo od ene turistične znamenitosti do druge je možen nakup enodneвне vozovnice s katero se poljubno in neomejeno vozite po centru tekom tega dne.

Na avtobus je mogoče vstopiti že na železniški postaji Sendai, zahodni izhod. Zaradi lepe in prepoznavne rdeče barve, avtobusa ni mogoče spregledati. Celotna krožna vožnja traja dobro uro.

MAČJI OTOK TASHIROJIMA

V zalivu mesta Ishinomaki leži otok Tashirojima. Na otoku znanemu po številčnosti mačjih prebivalcev, ki štejejo kar 75 odstotkov vseh prebivalcev otoka, vas bodo prijazno sprejeli tako človeški, kot mačji domačini. Razlog, da se danes na otoku nahaja toliko mačk, je mogoče najti v nekdanji gospodarski panogi otoka. Nekoč so namreč tu gojili sviloprejke in v želji, da bi le-te zaščitili pred neljubimi napadalci, so na otok pripeljali mačke. Od takrat dalje so mačke na otoku dobrodošle in zanje je lepo poskrbljeno, psom pa na otok ni dovoljeno. Ker se je postopoma zaradi starosti število ljudi na otoku zmanjšalo, najdemo na otoku več mačk kot ljudi. Za vse tiste, ki vam le nekaj uric v mačji družini ne zadostuje imajo na otoku urejene tudi tradicionalna prenočišča z zajtrkom imenovana *minshuku*.

LISIČJA VAS OB VZNOŽJU GORE ZAŌ

V gozdu ob vznožju gore Zaō, v mestu Shiroishi, se nahaja prav poseben živalski vrt, ki ga sestavljajo hiške, naraven gozd in nekaj japonskih svetišč posvečenim lisicam. Ob prihodu v živalski vrt Lisičja vas, vas bodo pozdravili reče-beli kožuščki, črni noski, navihane oči in kosmati lisičji repki. V živalskem vrtu, ki je oddaljen le uro vožnje iz Sendajja je dovoljeno hraniti lisice s prigrizki, ki so narejeni prav za njih. V kolikor pa se vam katera od kosmatih zvitorepk približa in pokaže, da se želi pri vas pocrklati, lahko to storite, a le pod določenimi pravili.

Več sto lisic je prava paša za oči in buri domišljijo domačinov, ki verjamejo da se lahko le-te spremenijo v ljudi in jim tako ponagajajo. Celo tako zelo so v japonskem ljudskem izročilu prisotne in priljubljene, da so šintoistična svetišča *inari*, ki predstavljajo obilno in uspešno letino riža in plodnost, obdana s kipi lisic. Tudi jed narejena iz ajdovih rezancev, juhice in ocvrtega tofuja, ki naj bi ga pregovorno lisice oboževale, je zaradi njih poimenovana *Kistune soba*.

KULI NARI

KA

SAMURAJSKA KUHINJA

Na področju mesta Sendai in v zalivu Matsushima, za gospodarski in kulturni razvoj katerih je zaslužen predvsem samuraj Date Masamune, je mogoče najti nekaj restavracij, ki pripravljajo in strežejo hrano podobno tisi, ki so jo nekdanji jedli pravi samuraji. Taki restavraciji sta na primer Chimatsushima, z eno Michelijevo zvezdico in vila Shokeikaku, rezidenca družinskega klana Date.

V regiji Tōhoku se je samurajska kulinarika razvijala od 16. stoletja pa vse do 19. stoletja. Običajno so to bile preproste jedi, kot so rjavi riž in miso juha. Jed, ki je bila blagega okusa, so navadno obogatili s prilogami močnih slanin ali kislih okusov. Tako so na primer k rižu prilagali kisle slive, vloženo zelenjavo, alge in fermentirano sojo. S temi dodatki so dosegli, da je rjavi riž samurajem boljše teknil in so se ti lahko dlje časa bojevali na enem izmed zgodovinskih bojnih prizorišč. Do danes se je na tem delu japonske zato ohranila uporaba rdeče miso paste, slanin fermentiranih fižolčkov yukiwari nattō in okisane vložene redkve.

GYUTAN

Gyutan ali goveji jezik je ena izmed mesnih specialitet prefekture Miyagi. Goveji jezik, ki ga najprej na tanko narežejo, pripravljajo na različne načine – lahko ga popečejo na žaru, lahko ga marinirajo v soli, pomešani z lokalnimi zelišči, okusen pa je tudi skuhan v juhici. Pravijo, da se je jed razširila po mestu Sendai in po prefekturi Miyagi po drugi svetovni vojni. Od tod pa je kmalu zaslovela in se kot specialiteta razširila po celi Japonski.

SASA KAMABOKO

Sasa Kamaboko so priljubljeni prigrizki v prefekturi Miyagi. Izdelani so iz ribje paste in nato popraženi, da se zlato obarvajo. Ribja pasta je iz rib z belim mesom, kot so iverka. Drugi načini priprave tega prigrizka so kuhanje na pari ali pa pečenje. Nekateri menijo, da oblika bambusovega lista, ki se mu reče sasa, je nastala, kot poklon klanu Date, ki je vladal na območju, saj na njihovem grbu so upodobljeni bambusovi listi.

Uredniški odbor Sanja Paradiž, Darja Hrvatini, Sara Naraglav, Reiko Sugiura, Nina Pavletič, Sayaka Yamashita

Oblikovanje Sanja Paradiž

Uporabljene fotografije niso last Veleposlaništva Japonske v Sloveniji.

Ta izvod in arhiv najdete na spletni strani: https://www.si.emb-japan.go.jp/Living_in_Japan.html